ana GLASNICA

Časopis za uličnо umetnost
št. XIX poletna kolekcija

DANES OB 19.30 SE V KRANJU ZAČENJA ANA DESETNICA.

UVODNIK: SODELOVANJE

GORO OSOJNIK
vodja Gledališča Ane Monro

Sodelovanje je mantra današnje Slovenije in verjetno vsega zahodnega sveta. Kamorkoli se obrneš, je govor o co-workingu, se pravi so-delovanju, pa o družbenih omrežjih, ki nas povezujejo, in še o vrsti drugih variant. Po drugi strani pa, vsaj pri nas, izgleda, da ideje in življenjski nazori sploh ne štejejo več – stranke se že kar nekaj časa bolj ali manj imenujejo po posameznikih, tudi predsedniku države je vse ljubša uporaba prve osebe ednine, strankarski veljaki se določajo kar za vrhovne arbitre vsega, poslanci pa so tako ali tako zgolj kot Gogoljeve mrtve duše in njihov osnovni namen je kanaliziranje denarja v strankarsko primerne mošnjičke, pravzaprav vreče brez dna.

Treba se je odpreti novim stvarem – idejam, deželam, pobudam in predlogom.

Z realnostjo skregan svet – sodelujmo, sodelujmo, sodelujmo, a ko imamo priložnost, da bi lahko, ostane le jaz jaz jaz.

A lahko je takole od daleč levite peti, ko je treba kaj storiti, pa smo bosi. Dejansko pa dandanes brez sodelovanja ne gre več. Treba se je odpreti novim stvarem – idejam, deželam, pobudam in predlogom. Priznam, meni sodelovanje z drugimi ljudmi, kaj šele organizacijami, ni lahko. Ne doma ne v tujini. Nekako sem trd in nezaupljiv ter preveč usmerjen v konkretne rezultate na terenu, ne le na fotkah in v poročilih. Nikoli, niti v šoli niti v življenju, me nihče ni učil, kako dejansko se sodeluje. Sem torej samouk, a počasi se nekako privajam temu »nenavadnemu« delovanju. Ampak, ko rata, je pa dejansko super. In tudi rezultati so mnogo boljši in bogatejši, kot bi se jih lahko domislil sam! In kar je meni osebno pomembno, je tudi to, da se tudi meni odprejo popolnoma novi in presenetljivi načini razmišljanja in delovanja. Tudi za naprej, ne samo za nazaj.

Zato dajmo biti malce bolj odprti in prizanesljivi tudi do drugih, ne samo do sebe. In sodelujmo. Naj se niti naših življenj ne zapletajo v vozle, ampak prepletajo v čudovite vzorce. Tudi v javnem prostoru, na cesti. Recimo na Ani Desetnici, po celi Sloveniji!

Se vidimo na ulici!

VSE NITI GLEDALIŠČA ANE MONRO

ANDREJA OKORN

Ob največjem mednarodnem festivalu uličnega gledališča v Sloveniji v ospredje ne stopijo le povabljeni artisti, ki zabavajo zbrano občinstvo – tokrat kar v desetih slovenskih mestih –, pač pa tudi vse obrobne dejavnosti, ki ekipo Gledališča Ane Monro zaposlujejo skozi celo leto. Prvo na seznamu je zagotovo izobraževanje.

Nova generacija šuglarjev je izobraževanje začela marca. In za njimi je zelo intenzivno obdobje.

Alenka Marinič in Justin Durel sta jih uvedla v osnove fizičnega gledališča in jim postavila trdne temelje za nadaljnje spoznavanje tehnik igranja. Vita Osojnik je okrepila njihovo fizično kondicijo, Gregor Moder pa jim je prebujal improvizacijsko žilico. Brane Završan in Tea Vidmar sta jih podučila o uporabi glasu v gledališču, Luka Korenčič pa jih je vodil k prvim samostojnim gledališkim točkam na ulici. Z Gorom Osojnikom in Craigom Westonom so šuglarji intenzivno pridobivali tehnike interakcije z občinstvom v povezavi z uporabo prostora in igranja z ritmom po ljubljanskih ulicah. V tem trenutku sta vajeti znova prevzela Alenka Marinič in Justin Durel ter z nekaj posamezniki začela pripravljati predstave za Ano Desetnico. Zalogaj bo velik. Čakata jih Shakespeareova Romeo in Julija – v maskah, po načelih commedie dell'arte.

EKIPNI DUH NOVE GENERACIJE ŠUGLE.

In kaj obeta podmladek? Po zagotovilih mentorjev prvi ulični koraki niso izpostavili posameznikov, pač pa predvsem odlično delovanje v skupini, kar je seveda dobra napoved za predstavo in hkrati priložnost za individualni razvoj.

Tako kot Ana Desetnica tudi Šugla prodira v druga slovenska mesta. Gledališče Ane Monro je v sodelovanju z Društvom Hiša! v sklopu desetih delavnic izobraževanje izvedlo tudi v Mariboru. In šlo tudi čez mejo, natančneje v Split. Celotna ekskurzija in intenzivno sodelovanje s tamkajšnjim društvom KAM Hram, ki ga vodita Željko Hajsok in Melanie Munsch, sta predstavljena na naslednjih straneh tega časopisa.

In medtem ko se izobražuje podmladek, se izobražujejo tudi že uveljavljeni umetniki. Prav danes se je začela prva Šuglina mednarodna poletna šola. Njen fokus je drugje, namenjena je namreč že aktivnim ustvarjalcem vseh področij uprizoritvenih umetnosti, glasbenikom, likovnim umetnikom in intermedijskim umetnikom, ki jih zanimajo zakonitosti ustvarjanja na ulici. Pod vodstvom strokovnih mentorjev (Tom Greder »Oskar« (AUS/SWI), Ferran Orobitg (SPA), John Lee in Sally Mann (GB), Kud Ljud (SLO), Vita Osojnik (SLO), Manuel Pons Romero (SPA/FRA)) bodo udeleženci dobili praktična znanja za uporabo javnega prostora, razvili osnovne kompetence za interakcijo z gledalci in se naučili prvin ustvarjanja ulične predstave, ki jo bodo v obliki parade Ave Triumphator predstavili zadnji dan festivala Ana Desetnica v Ljubljani, 5. 7. ob 10.30 v parku Zvezda. Parada bo proslavila 2000 let, odkar je bila na tleh današnje Ljubljane ustanovljena rimska Emona.

Emona je v ospredju že vso pomlad. V sodelovanju s Turizmom Ljubljana je namreč gledališče Ane Monro pripravilo interaktivne intervencije, ki so vpete v vodene turistične oglede »rimske« Ljubljane.

In ko govorimo o turističnih ogledih, ne moremo mimo Ljubljanskih zgodb – turistične uličnogledališke predstave, ki jo vse od aprila Ana Monro uprizarja vsak četrtek ob 17. uri. Zbor pod lestencem na Gornjem trgu je postal tradicionalen. V ospredju pa ni le Emona, predstava vas popelje skozi 500 let bogate zgodovine mesta, nad in pod zemljo v javno zaklonišče pod Ljubljanskim gradom. Predstava bo na sporedu vse do konca septembra, v času Ane Desetnice pa bodo Ljubljanske zgodbe na ogled tudi brezplačno.

Slovenski ulični gledališčniki so se povezali v (zelo) neformalno skupino Slovenske ulice oz. SUlice. Suličarji so in bodo drug drugemu svetovali v umetniških vprašanjih, s predogledi novih predstav, kot tudi s čisto praktičnimi stvarmi, npr. z izmenjavami informacij o možnih nastopih doma in na tujem.

Ana Monro je dejavna tudi v mednarodnem prostoru. Intenzivno sodelovanje z nizozemskim festivalom Spoffin in njegovim umetniškim direktorjem Alfredom Konijnenbeltom bo letos vidno v gostovanju Matere Korajže in zasedbe 123! avgusta v Amersfoortu. Mati Korajža bo na Nizozemskem dobila tudi svežo podobo, saj bodo del osnovne igralske zasedbe nadomestili lokalni ulični artisti – ki so v obliki krajši delavnic že opravili izobraževanje in nekatere vaje. Med velikonočnimi prazniki so se Vita Osojnik, Jaša Jenull in Goro Osojnik odpravili 50 kilometrov južno od Amsterdama in v tridnevni delavnici lokalce pripravili tako, da bo Mati Korajža tudi na Nizozemskem korakala tako ponosno kot po slovenskih mestih. Drugi del delavnice pa bo konec avgusta, šest dni pred izvedbo predstave. Alfred pa se bo pred tem znova motal tudi na Ani Desetnici in s svojim strokovnim očesom ocenjeval predstave slovenske produkcije. Kdo ve, mogoče pa resnično, kot pravi tudi sam na naslednjih straneh, izbere nove obraze in jih povabi na svoj festival leta 2015.

TUDI ANA MONRO SLAVI EMONO.

IZOBRAŽEVANJE ŠUGLE V PARKU ZVEZDA.

Tu je še Circostrada. Že od leta 2001 je Gledališče Ane Monro partner v tej mednarodni dokumentaristični in informacijski mreži, v kateri so sicer člani iz 25 evropskih dežel. V zadnjem letu je mreža doživela precejšnjo prenovo, vsebinsko in člansko. »Ustanovno« srečanje prenovljene mreže se dogaja ravno zdaj – med 27. in 29. junijem v belgijskem mestu Kortrijk na festivalu Humorogie. Naslednje veliko srečanje bo februarja naslednje leto, gostila pa ga bo Slovenija!

V drugi polovici letošnjega septembra pa Gledališče Ane Monro znova čaka nov velik gledališki projekt – predstava Sam med vsemi, v kateri bodo nastopili igralci iz vseh vetrov in se spopadali z večno dilemo vsakega izmed nas – koliko biti sam svoj in poseben in koliko biti del družbe ...

Gledališče Ana Monro torej niso le ulični festivali, njegove niti se prepletajo s številnimi področji, ki na koncu nenazadnje dajejo možnost za ustvarjanje in razvijanje festivalske dejavnosti.

ANA DESETNICA JE TKANINA MESTA

Če kje, potem zagotovo v mali Sloveniji človek hitro opazi, kako zelo smo ljudje povezani. Vsak kraj je preplet različnih povezav – ulice in ceste se križajo, pod in nad njimi tečejo razni vodi, med ulicami, hišami, uradi in stanovanji. Vse to povezuje ljudi, ki tu bivamo, delamo, se družimo. Prav raziskovanje tega socialnega vidika je gledališče Ane Monro spodbudilo, da v okviru letošnje Ane Desetnice čez mesto razprostre tkanino, tkanino mesta. Namenske programske vsebine pa bodo ljudem pomagale odkrivati, prepletati in vozlati posamezne niti te tkanine ter s tem spoznavati svoje mesto in povezave z ljudmi, s katerimi delijo urbani prostor.

KRAŠKA PIHALNA GODBA BO POPESTRILA DESETNICO V SEŽANI.

Ključna rdeča nit desetih slovenskih mest bodo seveda predstave Ane Desetnice, a v Kranju, Krškem, Sežani, Mariboru in Ljubljani bo tkanina nekoliko bolj prepletena.

Prestolnico kot prostor bodo obiskovalci lahko spoznavali skozi posebne vodene oglede. 500 let bogate zgodovine Gornjega trga in okolice bodo predstavile **LJUBLJANSKE ZGODBE**, inovativni turistični projekt Gledališča Ane Monro, ki je v sodelovanju s Turizmom Ljubljana nastal z željo po obogatitvi turističnih

LJUBLJANSKE ZGODBE VAS BODO POPELJALE TUDI V PODZEMLJE.

ogledov prestolnice. Uličnogledališka interpretacija zgodovinskih dejstev gledalcu ponudi dejansko doživetje nekaterih zgodovinskih dogodkov.

Na drugi strani bo Kolektiv Narobov ponudil pravo parodijo na klasične turistične ekskurzije. A ne glede na humorno noto bodo obiskovalci v predstavi **LE GRAND BIG TOUR (WITH CHEESE)** o Ljubljani in tudi Mariboru zagotovo izvedeli kako neprecenljivo neumnost. Predstava namreč skozi združevanje konvencionalnega vodenega ogleda po mestu in bizarnega pristopa vodnikov do mesta spreobrača ustaljena razmerja med navadnim in nenavadim, zanimivim in dolgočasnim, resnico in fikcijo, dovoljenim in prepovedanim.

Skupina Ljud se odkrivanja povezav in niti v mestu loteva skozi instalacijo. Saj poznate tisto, ko je Marcel Duchamp leta 1917 zgolj s podpisom spremenil navaden pisoar v umetnino, »Fontano«. Ljudovci se bodo v Ljubljani na tak način lotili korit za rože, razbrzdanih fasad hiš, prometnih znakov … Kaj vse bo vrhunec slovenske sodobne umetnosti, bodo obiskovalci lahko spoznavali na vodenih ogledih po galeriji na prostem, **POCESTNICI**. Z nekaj domišljije bodo lahko tudi sami soustvarjali interaktivno umetnost in v zbirko prispevali nove mojstrovine današnjega časa.

Umetniškim nitim mesta bodo protiutež dajali vodeni ogledi skozi oči običajnega človeka. Mesto kultur je projekt **BOŠNJAŠKE KULTURNE ZVEZE SLOVENIJE**, ki raziskuje manjšinsko in drugo manj znano kulturno dediščino na območju Ljubljane ter sočasno usposablja skupino turističnih vodnikov in vodnic, ki omenjeno dediščino atraktivno, inovativno in kreativno predstavljajo zainteresirani javnosti. Namen projekta je omogočiti večjo zaposljivost pripadnikov ranljivih skupin na področju kulture in večati prepoznavnost kultur skupnosti s priseljenskim ozadjem v Sloveniji. Projekt je Bošnjaška kulturna zveza začela izvajati lani, končni rezultat – Ljubljansko multikulturno pot – pa bodo predstavili prav na Ani Desetnici. Obiskovalci se bodo lahko podali na šest vodenih ogledov, ki bodo tematsko obarvani. Tura po ljubljanskih Novih Fužinah bo predstavila zgodbe najbolj znanega blokovskega naselja v Sloveniji, ogled AKC Metelkova mesto bo seznanil z družbenim, kulturnim in političnim pomenom tega središča. Trije rusofili bodo izdali vse ruske niti preteklosti in sedanjosti v Ljubljani, ogled Cukrarne ponuja drugi obraz slovenskih literatov, Balkanski okusi Ljubljane bo pravi gurmanski sprehod po mestu. In ko govorimo o EX Jugi, v posebnem ogledu bodo vodniki predstavili, da priseljenci z območja bivših jugoslovanskih republik niso samo zidali po Ljubljani, ampak tudi projektirali, niso samo čistili ljubljanskih ulic, ampak tudi oblikovali njihovo podobo, jih okraševali z mostovi, kipi in skulpturami.

Ker se bo Ana Desetnica v Ljubljani že drugo leto zaključila v Mostah, bo pod drobnogledom tudi ta del mesta. Del mesta, ki ga je konec prejšnjega stoletja izrazito zaznamoval delavski značaj. Priseljenci republik bivše Jugoslavije, še zlasti gradbeni delavci, so živeli v številnih samskih domovih v Mostah – njihov način življenja, njihovo kulturo in navade bodo obiskovalci Ane Desetnice spoznavali na Popotovanju po Mostah. Scenarij tega turistično-gledališko obarvanega ogleda je spisal Admir Baltić, režirala ga je Tea Vidmar, izvajala pa ga bo dramska skupina društva Ljiljan. Popotovanja po Mostah so tudi del programa Mladi v akciji.

Moste bodo v ospredju ves zadnji dan festivala v Ljubljani, saj bo **DVORIŠČE DVORCA SELO** (Zaloška cesta 69), kjer je potekala lanska ognjena Ana Plamenita, vse od 16. ure dalje osrednje prizorišče dogajanja. Ljubljanska kolesarska mreža bo svetovala in učila, kako postati sam svoj mojster. Plezalni center bo osvajal bližnje, velike in majhne objekte. Potekale bodo številne delavnice, menjava igrač in knjig, obiskovalcem bodo na voljo svetovalne stojnice, preizkušali bodo lahko pridihe najrazličnejših kultur … ukrajinsko, arabsko, afriško … za vse okuse. V luči tkanja novih vezi Ana Monro obiskovalce prosi, da s seboj prinesejo volno, niti, vrvi, obveze, vse, iz česar se lahko tke in prepleta. Tkanina bo v Mostah namreč dobila zelo konkretno formo.

Tako bodo obiskovalci torej prepletali ljubljanske niti. Nič manj barvito in polno lokalne vsebine ne bo v drugih mestih. Danes, 26. 6., se bo ob 19.30 s klovnado francoske zasedbe Maboul distorsion v Kranju pravzaprav uradno začela Ana Desetnica. A na Gorenjskem je pestro že vse od sobote, ko se je začel projekt **POLETJE V MESTU**. Bogata ponudba gostincev in trgovcev je v staro mestno jedro že privabila številne obiskovalce, z intervencijami v prostor so mesto preoblikovali tudi člani Kluba študentov Kranj. To soboto bo poleg rednega sejma na Glavnem trgu potekala tudi Kranjska kuhna. Zavod za turizem Kranj Kranjčanom obljublja tudi pester gledališki in glasbeni program v Letnem gledališču Khislstein.

Le pol ure kasneje kot v Kranju bo prva »desetniška« predstava na ogled v Mariboru. Na **POT V TADAM** bodo obiskovalce popeljali Anja Bezlova, Justin Durel in Alenka Marinič. A tudi mariborske mestne niti se že nekaj časa prepletajo. **ŽIVA DVORIŠČA** že štiri leta uspešno oživljajo središče Maribora in so dejansko v vseh teh letih prerasla okvire festivala. Že vse od petka je živahno na kar desetih prizoriščih, kjer v tesnem sodelovanju s stanovalci in prebivalci Maribora ter tamkajšnjimi društvi poteka pester program. Vse do 5. julija obiskovalcem predvsem priporočamo, da se v Mariboru odpravijo na sprehod na Dvorišče Kneza Koclja 6, Koroško 6, Slovensko 13, Gosposko 28, Gosposko 11, Ribiško 13, Poštno 1, Gregorčičevo 22, ulico Maksimilijana Držečnika 7 in na Tkalski prehod.

V Sežani so **KLUB ŠTUDENTOV SEŽANA, KOSOVELOV DOM SEŽANA IN ZAVOD ŠTIP – MLADINSKI CENTER PODLAGA** že lani pripravili svojevrsten dogodek, KULTulice. 27. 6. se na ploščadi pred Kosovelovim domom obeta prava sežanska »Tkanina mesta«. Rdeča nit bo predvsem povezovanje oz. prepletanje ljudi, izkušenj in organizacij. Pomemben prostor druženja bodo zagotovo stojnice, na katerih se bodo predstavile različne mladinske organizacije, ki delujejo v Sežani. V »poletni izmenjalnici« si bodo obiskovalci lahko izmenjali oblačila, igrače in knjige. Vse skupaj bo popestril koncert Kraške pihalne godbe Sežana.

V KRANJU SE JE DESETNICA SPREHAJALA ŽE LANI.

BOŠNJAŠKA KULTURNA ZVEZA VAS VABI NA DRUGAČEN OGLED.

Debitantsko desetniško štafetno palico je od Sežane letos prevzelo **KRŠKO**. In takoj začelo plesti svoje niti. Ob predstavah Ane Desetnice v javni prostor starega mestnega jedra vstopajo štiri študentke arhitekture in krajinske arhitekture, ki se predstavljajo z nazivom »Prostor vmes«. Ime kolektiva je izbran z razlogom, saj Lara Gligić, Teja Gorjup, Laura Klenovšek in Neža Krošelj javni prostor vidijo kot izjemno občutljiv in hitro ranljiv, saj prevečkrat pozabimo, da gre pravzaprav za prostor vseh nas. S svojo prisotnostjo ga soustvarjamo, obenem pa ne pripada nikomur – je »prostor vmes«. Zato bodo v Krškem pripravile posebne večfunkcionalne instalacije (knjižnica na prostem, urbani vrtički, semenske kroglice …). S tovrstnimi urbanimi intervencijami želijo namreč povezovati in krepiti vez med obiskovalci festivala in prostorom. Njihove instalacije bodo oblikovale atraktiven, prijeten in zanimiv kotiček druženja ter sprostitve, ki ga bodo uporabniki lahko sproti spreminjali glede na potrebe programa, časa uporabe in svoje želje. K temu dekleta še dodajajo: *»V času festivala predvsem želimo prebivalce opozoriti na pozabljene kotičke mesta, ki kar kličejo po spremembah, ljudi pa zopet združijo v prijetni atmosferi. Javni prostor je namreč živ organizem in skupnost tista, ki ga krepi k življenju. Če pri oblikovanju te sodelujejo tudi prebivalci, bodo imeli še večji občutek pripadnosti okolju in s tem krepili zavest odnosa do prostora, narodno in kulturno identiteto, mu dali dušo ter prek tega spoznavali, kaj jim prostor nudi in kakšne so njihove želje zanj.«*

In če se za konec navežemo na ta »prostor vmes« – v prav vseh slovenskih mestih, kjer gostuje Ana Desetnica, bo »prostor vmes« dobil vsebino, v njem se bodo prepletale ustvarjalne niti, priložnost, da v njih pustijo svoj pečat, pa bodo dobili tudi obiskovalci. Tako bodo vsi skupaj sestavili prav posebno tkanino, barvito, slikovito, polno vzorcev, odtenkov in vsebin – **TKANINO MESTA**.

MEDNARODNI FESTIVAL ULIČNEGA GLEDALIŠČA
po Sloveniji

KRANJ, od **26. 6.** do **29. 6.** 2014
MARIBOR, od **26. 6.** do **5. 7.** 2014
SEŽANA, 27. 6. 2014
CELJE, od **27. 6.** do **29. 6.** 2014
NOVA GORICA, 27. 6., 28. 6., 1.7., 4.7. in **8. 7.** 2014
KRŠKO, 1. 7. in **2.7.** 2014
IZOLA, 1. 7., 3. 7. in **7. 7.** 2014
ŠOŠTANJ, **2. 7.** 2014
LJUBLJANA, od **2. 7.** do **5. 7.** 2014
RUŠE, od **3. 7.** do **5. 7.** 2014

POCESTNICA – ŠE NEODKRITI BISERI LJUBLJANE.

ŠUGLA V SPLITU

TEA VIDMAR
pedagoška vodja Šugle

PREGREŠNI BANANA SPLIT.

ŠUGLARSKI KONVOJ

Pa smo se odpeljali, v šuglarskem konvoju z dvema osebnima avtomobila in kombijem. Čez doline in belokranjske hribe vse tja do meje in naprej, do prvega vzklika: »Mooooorjeee!«, ki nam je narisal nasmeh čez obraz in v telo vbrizgal občutek sproščenosti in odprtosti za nove dogodivščine. Velika skupščina pete generacije Šugle (Šole Uličnega GLedališčA) in posameznikov iz Cirkokroga (Slovensko združenje za cirkuško pedagogiko) smo se peljali v Split na Šuglin prvi mednarodni intenzivni modul cirkuških veščin.

KAM? – V HRAM!

Gostili in učili so nas člani kulturnega združenja Kam Hram, centra za alternativno kulturo mladih s področja novega cirkusa, plesa in glasbe. Kam Hram lokalni mladini in odraslim že vrsto let omogoča izobraževanje v obliki tedenskih treningov ali krajših delavnic in kulturne prireditve v obliki predstav, kabarejev in celo festivalov. Program, ki ga ponujajo, je zelo pester, in v šestih dnevih so tudi nas opremili s presenetljivo velikim naborom znanja iz zračnih akrobacij, partnerskih akrobacij, plesa in fizičnega gledališča.

MENTOR ŽELJKO V RAVNOTEŽJU S ŠUGLARJI.

KROŽNI TRENINGI

Vsak dan je bil razdeljen na dva dela – dve uri dopoldne in dve popoldne. Ko sva se z Željkom Hajsokom, soorganizatorjem in gostiteljem Šuglinega modula v Splitu, dogovarjala o planu in urniku dela, sem iskreno mislila, da bodo štiri ure na dan premalo. Predvsem zato, ker si nisem predstavljala, da bodo te ure tako intenzivne. Oh, kako sem se motila. Že prvi dan po nekaj minutah ogrevanja z Željkovim sinom Janom sem začutila, da mi srce tako razbija, da bi se pod ostrim očesom lahko od zunaj videle žile, kako bijejo ob stene. Po vdihu pa sem hlastala tako, kot da mi jih je danih samo še nekaj. Ko je prvi šok fizične akcije popustil, sem se ozrla okoli sebe, da vidim, kako to doživljajo šuglarji. Uzrla sem podobno stanje – pogumno sledenje vajam, navkljub curkom potu, ki ohlajajo pordelo telo, obogateno z večjim deležem kisika in aktivnosti v mišicah. Nato je sledila kratka pavza, le toliko, da smo se lahko s telesom »pomenili«, da naj odpre in hkrati smotrno hrani zalogo energije, ki smo si jo pripravili za te intenzivne dni.

Napočil je tako imenovani krožni trening – razdelili smo se v tri skupine in se poglobili v eno izmed treh pripravljenih veščin ter se po petnajstih minutah zamenjali v drugo in še v tretjo: prvi dan so bili to trapez, trampolin in svila; drugi dan trapez, svila in hulahup; tretji ring, jazz balet in brakedance; četrti cyr-krog, parterske in partnerske akrobacije itd. Na vsakem orodju je bil eden od mentorjev (Željko, Jan, Mélanie, Ivana, Dajana, Mirta, Elsie in Srki), ki nas je smotrno vodil korak za korakom, da je vsak izmed nas lahko izvedel krajšo sekvenco vaj.

NI VSE ZA VSAKOGAR

No ja, ni vsak zmogel izvesti vseh vaj, četudi se je zelo trudil. Vsako telo ima svoje preference in zmožnosti. Tako je nekomu bolj ležal trapez, drugemu svila, nekdo ni mogel skočiti salte, spet drug ne v cyr-krog, tretji je hulahup vrtel tako fluidno, pa čeprav ga je preizkusil prvič, četrti se je bolj našel v plesnih gibih, peti pa pri skoncentriranem vrtenju vrvi in izvajanju ritma. Bilo mi je čudovito opazovati lastno telo, ki s kančkom nezaupanja vseeno želi izkusiti ali poglobiti trik na vsakem orodju, in hkrati opazovati kolege, kako rastejo, vsak na svojstven način. Tudi tako, da padejo in se poberejo, da se jim zlomi samozavest in se s trmo in pogovorom odločijo, da si jo sestavijo nazaj, ker jo potrebujejo, če želijo izvesti nov korak. Da si zlomijo gleženj in si ga spet sestavijo. No, gležnja si ni nihče zlomil. Malo verjetno tudi zavoljo Gora, ki je opazil, da potrebujemo malo počitka, saj smo bili iz dneva v dan bolj nagnjeni k poškodbam in je malokdo sedel na klop, »poklapan«, ker ga je nekje nekaj bolelo. Tako smo dobili petek popoldne prosto.

BANANA SPLIT

Vremena za počitek na plaži in kopanje v morju ni bilo, kar pa nas niti ni tako motilo, saj smo bivali v tako prijetnem hostlu v centru Splita, kjer smo lahko dolgo v noč muzicirali, se smejali ali masirali. Tisti najbolj nadobudni pa preizkušali še kakšne akrobatske trike. Vsak dan so nas kolegi iz Hrama presenetili z odlično kuho, ki so jo pripravili za nas. Nekateri smo si za hec privoščili tudi banana split, četudi z zavedanjem, da slaščica nima nobene povezave z mestom. Med sklopi treningov pa sta nas vsak dan z bananami zalagala tudi Goro in Beba, da smo ohranjali količino kalija in magnezija, ki smo ju z intenzivnimi treningi izgubljali.

NE LE TRENINGI – TUDI PREDSTAVA

Res da smo skozi cel teden trenirali, trenirali in trenirali, a smo vendarle ob zaključku tedna dobili priložnost, da naučeno tudi predstavimo. Kam Hram vsak mesec organizira kabaretni večer, na katerem se predstavijo njegovi člani in lokalni umetniki. Tokrat, na njihovem 10. kabareju, pa smo imeli čast nastopati tudi mi. Izvedli smo šest različnih točk, uporabljajoč na novo pridobljene in stare veščine (žongliranje, akrobacije, ritem, fizično gledališče, hulahup, improvizacijsko gledališče in trapez). Prejeli smo čudovite aplavze in vzklike, predvsem od naših kolegov mentorjev, a tudi ostalo občinstvo je očitno uživalo. Med njim smo opazili tudi znance, ki so bili slučajno na prvomajskih počitnicah v Splitu. Čeprav mi je bilo tudi sami v užitek uspešno izvesti točko na trapezu, ki sva jo v duetu izvedla s šuglarjem Rokom, pa me je še bolj presenetil občutek, kako ponosno opazujem rast šuglarjev. Najintenzivneje sem to doživljala, ko so uspešno izpeljevali »lapsuse« in se odkrito povezali z občinstvom, ter pri posameznikih, ki do zadnjega niso bili prepričani o sebi, nato pa so na odru tako zrasli, da so verjetno presegli tudi lastno pričakovanje in z občinstvom delili svoj izkustveni in domišljijski svet.

NOVA ZNANJA ZA ŠUGLARJE V SPLITU.

ŠUGLARJI OSREDOTOČENI IN USTVARJALNI.

PREMAGOVANJE STRAHU.

Nekaterim izmed njih je bil to prvi nastop pred tako številčnim občinstvom in velik izziv, da so v enem dnevu sestavili in izpilili točko. Bilo je čudovito videti razliko med točko, ki so jo generalno pokazali dopoldne, in točko, ki so jo uprizorili zvečer. Vsi skupaj smo se naučili, kako pomembno je, da prvi nastop ponoviš – saj ga s tem bistveno izboljšaš in v zgodbo vliješ življenje.

Vsekakor je življenje kar velo iz nas, ko smo se vračali v Ljubljano. Naša telesa so kar vriskala od veselja, ker smo pretegnili vse kote med udi in nakodrali vsaj eno možgansko celico. In v življenje se je porodila tudi nova želja – želja po nadaljnjem sodelovanju Šugle s Kam Hramom. Tako bodo slednji junija nastopali na Ani Desetnici in se udeležili naše prve Šugline poletne šole, šuglarji pa bodo s produkcijo gledališča Šugle julija nastopali na njihovem festivalu Street talks. Juhu! Se že veselim novega snidenja in novega tkanja vezi – tako prijateljskih kot mišičnih.

KO SPOFFIN SREČA ANO DESETNICO

ALFRED KONIJNENBELT
umetniški vodja festivala Spoffin v Amersfoortu na Nizozemskem | www.spoffin.eu

Pred leti, ko sem začel kovati načrte za nov festival ulične umetnosti (Spoffin, ki na Nizozemskem letos poteka že peto leto zapored), sem v trenutku navala poguma izjavil, da bo moj festival povezoval vso Evropo: Severno in Južno, Vzhodno in Zahodno ter vse, kar je vmes. Tako sem sklenil, ker veliko ljudi v Zahodni Evropi misli, da je ulično gledališče stvar preteklosti; nekaj iz 60. let. Sam pa sem prepričan, da je žanr še kako živ in se je zmožen obnavljati. Hkrati je ulično gledališče zelo mladostno in živahno v novih demokratičnih državah, kjer je bila svobodna umetnost praktično nemogoča vse do leta 1989. Trudil sem se (in se še vedno) povezati te svetove.

Zamisel je bila (in je še vedno) lepa, ampak kje začeti? Člane odbora svojega sklada mi je uspelo prepričati, da moram veliko potovati, da raziščem področje in vzpostavim stik z vrhunskimi evropskimi umetniki. Zdelo se mi je, da to najlažje dosežem, če obiščem druge festivale in vidim, kaj se tam dogaja. Kot velja za večino umetniških vodij, je tudi moj odnos do festivalov mešanica ljubezni in sovraštva. Po eni strani rad odkrivam nove in izvirne predstave ter se o njih pogovarjam z umetniki. Po drugi strani so festivali po navadi zelo natrpani, in če si na dan ogledaš od osem do deset predstav, si na smrt utrujen. Na večini festivalov mi je resnično všeč samo ena ali dve predstavi, torej je 90 odstotkov tistega, kar vidim … No, saj razumete.

Slovenija? Še pred nekaj leti nisem čisto dobro vedel, kam na zemljevid Evrope umestiti to deželico. Dozdevalo se mi je, da je bila nekoč del Jugoslavije, nekakšna mešanica balkanskega in sredozemskega vpliva, zame kar malce eksotična – med Vzhodom, Zahodom in Jugom. Moj pogled na Slovenijo se je spremenil poleti 2010, in sicer pičla dva tedna po mojem prvem Spoffinu, saj sem na natrpanem trgu v Tàrregi v Španiji spoznal simpatična človeka: Andrejo Okorn in Gora Osojnika s slovenskega festivala Ana Desetnica.

Poglobljeno smo se pogovorili o svojih festivalih ter o dobrih in slabih plateh uličnega gledališča na splošno. Ob njunem pripovedovanju o festivalih v Ljubljani in drugih slovenskih mestih sem postal radoveden, in preden smo se razšli, mi je Goro obljubil, da me bo naslednje leto povabil.

Povabilo sem prejel še prej: februarja 2012 je v Ljubljani potekal manjši zimski ogledni festival – kar se mi je po pravici povedano zdela precej blazna zamisel. Kakor koli že, prišel sem in bil presenečen, da toliko Slovencev pride spremljat predstave na zasnežene ulice. Eni prvih, ki sem jih videl, so bili KUD Ljud s svojimi nenavadnimi rožnatimi vesoljci, ki so mestu vzeli sapo. V trenutku sem si lahko predstavljal, kako ta prisrčna, prijazna bitja preplavljajo moje mesto. Ogledal sem si tudi simpatično predstavo Teatra Papelita s papirnatimi predmeti Braneta Solceta. Zares je bila nekaj posebnega. Za večino drugih predstav tega ne bi mogel trditi. Zdele so se mi malce amaterske ali pa staromodne. Na koncu sem Ljudovce in Teatro Papelito povabil na Spoffin 2011, in tako eni kot drugi so bili prava atrakcija.

Nekaj tednov pozneje, septembra 2011, sva se z Gorom spet srečala v Tàrregi, kjer sva se udeležila konference o sodelovanju med festivali in umetniki iz vzhodnih in zahodnih predelov Evrope. Natančneje: o redkosti takšnega sodelovanja, saj tovrstnih primerov ni veliko, so kvečjemu izjeme, ki potrjujejo pravilo. Na sestanku nismo dognali ničesar, bilo pa je zanimivo opazovati, kako se gruča ljudi trudi rešiti nekaj nerešljivega. Bil sem razočaran, da nam je spodletelo. Julija 2012 se nam je ponudila nova priložnost, saj je Goro Osojnik s sodelavkama Marjeto Zajec in Katjo Beck Kos organiziral petdnevno nadaljevanje konference o sodelovanju med Vzhodom in Zahodom, in sicer v času Ane Desetnice v Mariboru, ki se je takrat ponašal z nazivom Evropska prestolnica kulture. Mogoče gredo zasluge prijetnemu dvorišču sredi Maribora, mogoče pa je bila kriva vročina, ampak vzdušje je bilo popolnoma drugačno od tistega v Tàrregi. Udeleženci konference (Poljaki, Rusi, Čehi, Iranci, Italijani, Španci, Nemci, Turki, Nizozemci in seveda Slovenci) so si resnično želeli nekaj spremeniti. Na zadnjem sestanku smo skovali veliko načrtov. Dve leti pozneje lahko povem, da je pri tem tudi ostalo (tudi meni ni uspelo uresničiti lastnih načrtov), predvsem zato, ker nimamo sredstev in imamo vsi polne roke dela. Razpoloženje pa je bilo čudovito.

Z Gorom sva se odločila, da bova tesneje sodelovala, četudi samo neuradno. Obljubil sem, da se vsako leto vrnem v Slovenijo in skušam na festivalu izbrati najboljše nove predstave tako iz Slovenije kot iz drugih držav Srednje in Vzhodne Evrope. Na Spoffin 2013 sem povabil prikupno predstavo Polone Prosen (Teater Polpet) in rusko gledališče mask Mr Pejo's, obe predstavi pa sem odkril na festivalu v Mariboru.

Lani, leta 2013, sem se vrnil v Ljubljano, kjer sem naletel na povsem nov pristop k uličnemu festivalu: dogajanje zunaj mestnega jedra, v predmestju. V primerjavi z Ano Desetnico 2012 je bil festival majhen, vendar sem kljub temu odkril nekaj dobrih predstav, na primer Endvatri iz Slovenije in Bad Rabbits iz Litve. Hudo sem bil razočaran, da si takrat v Ljubljani nisem mogel ogledati predstave Mati Korajža, o kateri mi je Goro navdušeno pripovedoval.

»Moral boš ostati do naslednje srede,« je rekel Goro, »Korajžo bomo izvajali v Izoli.« Upiral sem se, saj sem imel v torek na Nizozemskem pomemben sestanek, na katerem nisem mogel manjkati. »Se boš pač vrnil,« je vztrajal Goro. »Ampak v četrtek grem na festival FETA v Gdańsk na Poljskem,« sem povedal. In sem šel domov. Stvar je v tem, da Gora že leta nisem videl tako navdušenega. Tako sem malo poguglal, da odkrijem, kakšne možnosti imam, in naletel sem na zelo ugoden let do Benetk v sredo popoldne. Z istega letališča bi lahko v četrtek zelo zgodaj zjutraj poletel v Gdańsk. Tako sem se odločil preskočiti spanec in v Slovenijo sem se vrnil samo dan potem, ko sem jo zapustil – vse zato, da bi videl Korajžo.

Nora odločitev, ampak sem vesel, da sem jo sprejel. Mati Korajža se je izkazala za izjemno slikovito, spektakularno in kaotično, a hkrati večplastno uličnо predstavo. Na prvi pogled je samo zabavna, v resnici pa ti da misliti o vojnem nasilju in človeških dvojnih merilih. Na svoj način me je spomnila na zgodnja dela skupine Teatro Nuclea, ki sodijo med najboljša, kar sem jih kdaj videl. Ko sem končno prispel v Gdańsk, sem bil izčrpan, a hkrati izredno zadovoljen.

No, takole. Na Spoffinu 2014, ki traja od 29. do 31. avgusta, bo Mati Korajža doživela mednarodno premiero. Aprila letos je slovenska ekipa (Goro, Jaša Jenull iz KUD-a Ljud in plesna koreografinja ter pedagoginja Vita Osojnik) obiskala Amersfoort, da je izpeljala intenzivne delavnice z lokalnimi igralci in poiskala najboljša prizorišča v mestu. Avgusta se bo skupina vrnila za kar en teden, da se bo lahko pripravila in nato izpeljala tri predstave. Tudi skupina 123! (nekaj časa je trajalo, da sem ugotovil, da so to pravzaprav Endvatri) bo znova nastopila. Komaj čakam! Upam, da mi bo dotlej uspelo obiskati Ano Desetnico v Ljubljani in odkriti še več sadov Slovenije.

Tako pač poteka mednarodno sodelovanje med festivali. Ne gre za pomembne sestanke in velike dogovore. Nasprotno. Pravzaprav vzpostavljamo osebne stike, drug drugega navdihujemo in si zaupamo. Pustolovščina. In včasih pomanjkanje spanja.

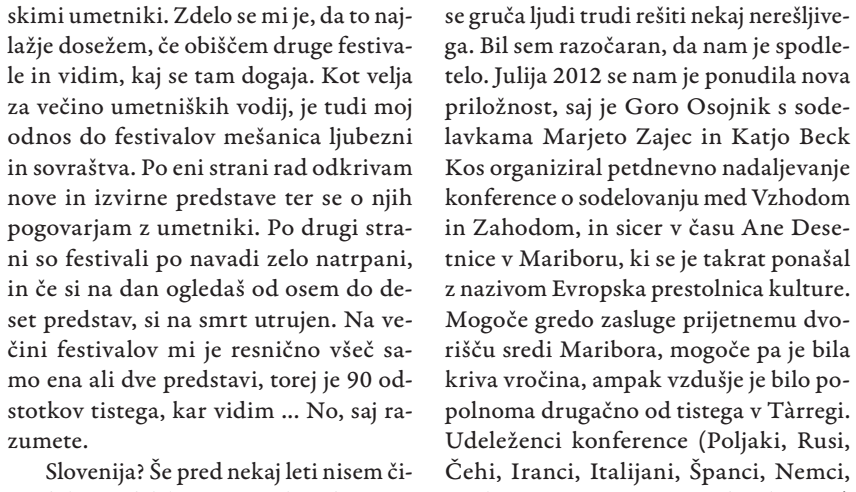

JAŠA JENULL JE VODIL AVDICIJO ZA MATI KORAJŽO. *foto Cees Wouda*

KAKŠNA BO MATI KORAJŽA NA SPOFFINU? *foto Cees Wouda*

VITA OSOJNIK OGREVA ZBRANE NA AVDICIJI. *foto Cees Wouda*

ULIČNI JEZIK

LUČKA LUČOVNIK
prevajalka

Festivali ulične umetnosti, šola uličnega gledališča, brošura in časopis … Gledališče Ane Monro ima škarje in platno v rokah in pravzaprav je skrajni čas – da ulični jezik poenoti in ga naredi uradnega!

GAM namreč pripravlja slovar besedišča s področja uličnе umetnosti, ki bo velik prispevek tako k tej veji umetnosti kot tudi slovenskemu jeziku. Ni še padla zadnja beseda, ampak glede na to, da tudi v svetu umetnosti prevladuje angleški jezik, bi bil za začetek verjetno najuporabnejši angleško-slovenski slovar. Pa mora biti slovar suhoparen, da upraviči svoje ime? GAM razmišlja o tem, da bi za razlage posameznih slovarskih gesel poprosilo kar ulične umetnike, organizatorje uličnih prireditev in festivalov ter druge strokovnjake s tega področja, ki prihajajo z vseh koncev sveta. Tako bo vsaka razlaga v drugačnem slogu, hkrati pa bo vsaka vsebovala osebno noto. Zakaj pa ne. Tudi ulična predstava je vsakič uprizorjena na drugem kraju, v drugem mestu, drugi državi. In dva gledalca lahko vidita nekaj povsem drugega, samo zato, ker stojita vsak na svoji strani ulice. Tako bo torej celo slovar v uličnem slogu, ulični jezik pa se bo povzpel na družbeni lestvici.

Ana Glasnica
Časopis za ulično umetnost, junij 2014

časopis izdaja:
Društvo Gledališče Ane Monro, Karunova 14, 1000 Ljubljana
tiskana naklada:
celotna naklada časopisa Dnevnik, 26. 6. 2014
predsednik Društva Gledališče Ane Monro:
Gorazd Osojnik
odgovorna urednica:
Andreja Okorn
uredništvo:
Petra Nartnik in Katja Beck Kos
oblikovanje:
studiobotas
lektura:
Alenka Pirc
prevod besedil:
Lučka Lučovnik
fotografije:
Bojan Okorn, Luka Dakskobler, Simi Merhar in arhiv Gledališča Ane Monro
telefon:
+386 (0)59 366 163
elektronski naslov:
ana.monro@kud-fp.si
spletna stran:
www.anamonro.org
tiskarna:
SET d. o. o.

Gledališče Ane Monro podpirajo:
Mestna občina Ljubljana
DNEVNIK
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
VAL 202
Ujame vse!
RADIO STUDENT FM89.3